

סא:

הכותים אין להם פרק תשיעי נזיר

עין משפט
נר מצוהא מ"י פ"ה מהלכות
טומאה חמ"ה הלכה יג:

נפחת הרבין

(א) משני שמו"ס ויין שאין
לטהרם שכן מקבל:
(ב) ויין העבדי טככים
מפרישין אלם כי דהה דהר
מכיר כהו: (ג) ולא עובדי
טככים מקריין קל ממשע
לה לא משום מיעוט כי לא
לענין למחבב כהלך בני:
(ד) ולמה נפחת דקדא אר
קריטו י: (ה) נדמא:

פ"ה הראשון

כתיב וירשע לבני נזיר
ירשעא דעיקר אב לענין
ירשעא דא: יצא עובד
טככים שאין לו טומאה
שאם נגע במת אינו מקבל
טומאה: מכל שאין לו
טומאה: יצא זה שאין לו
קול דקדא עובדי טככים
לא אוקרי: קול: דלמא
כרת הוא דלא מתיב ובי
חיסא אמאי צריך למפטי
כרת טפי מכל שאר
כריתות שבטורה ושאר
כאן יתורא דאדורית דקרא
למחבב וכתבת הנפש
היה מתן עמה או מתן
הקול: וכל שאין לו טהרה
אין לו טומאה ועובד
טככים אין לו טהרה
ובתיהוה לבני ישראל
למשפחת למי נדה שיהיה
לבני ישראל ולא לעובדי
טככים: ודלמא טהרה הוא
דלא היה להו או טומאה
היה להו וקרא דהוה
טהרה לא יתייר דבסי'
ירשעא דרשעא דרשעא
לירשעא דרשעא: איש אשר
ישמא ולא יתחמא איתקא
טומאה לטהרה וקרא
יתורא הוא למירשע אר
באר איתקא קול
טומאה לחטוי ולהיקטל
שני יתורא: שאני הכא
בכתיב והתחללתי את
לבינס אחריכם. רב אחא
בר יעקב פהרד אשטריא
לרשעא מי שיש לו אב לענין
ירשעא ופריש ליה מתור
וחזן דאמר עובד טככים
ירשע אביו דבר טהרה
יאמר רב אחא לרשעא דר
ירשעא ולא קשה להאי
שיטא דמי שיש לו אב
עין דין ירשעא האמורה
חללה אף לענין לחטוי
בבד לבני ישראל וטומאה
ישנו בכלל לבני ישראל
לא ישמא ועובד טככים
עין בכלל נחלה לו לחטוי
בבד לבני ישראל אף
לענין לא היה גוף העבד
נפשו כדורשין גיטין פ'
שולח אתם קונים מהם
כל מה קונים מהם
שם קונים זה מזה הלכך
עין בכלל נחלה לו לחטוי
לא ישמא: איש עבדים נמי
לפוטו מהאי קרא שם
בבד אתו לו עבד יצא
שאר לרובי שוה: (ב) ויין
וירשעא לבני ישראל
לא איתקא דרשעא אית
כלל שום ירשעא ולא
כדל אביו ולא מוריש
נפשו לבני עבד אין לו
ירשעא ולעיל נמי היס'
מפרישין דרשעא אלא
לפוטו דרשעא אלא
לפוטו דרשעא אלא
לפוטו דרשעא אלא

ורלמא ברת הוא דלא מתיב. ת"ל דקאמר מהני דללא! מימי
לומר שיהא עובד טככים ככרת אלם אשטריא מיעוטא:
אמר קרא ויהוה הטהור ע"ה הטמא כ"ה מי שיש לו טהרה יש לו טומאה:
וב"ה שאין לו טהרה אין לו טומאה. ועובד טככים אין לו

יצא עובד כוכבים *שאין לו טומאה מנולן
דלית להו טומאה דאמר קרא וואיש אשר
ישמא ולא יתחמא ונכרתה הנפש ההיא מתוך
הקהל כמי שיש לו קהל יצא זה שאין לו קהל
ממאי דלמא כרת הוא דלא מתיב אבל
אשטריא מי שיש לו טהרה יש לו טומאה וכל
הטמא כל שיש לו טהרה יש לו טומאה וכל
שאין לו טהרה אין לו טומאה ואימא טהרה
הוא דלא הויה ליה טומאה הויה ליה א"ק
ואיש אשר ישמא ולא יתחמא רב אחא בר
יעקב אמר שאני הכא דא"ק יתחללתי
אותם לבנים אחריכם כל שיש לו נחלה יש
לו טומאה וכל שאין לו נחלה אין לו טומאה
אי הכי עבדים נמי לא אלא אמר רבא בשלמא
גבי ערבי שנאמר *בני ישראל *בני ישראל
מערבין ואין העובדי כוכבים מערבין יכול
לא יהו נערבין ת"ל איש *איש הכא בני
ישראל נזירין ומביאין קרבן ואין העובדי
כוכבים נזירין ומביאין קרבן יכול אף לא יהו
נזירין כלל ת"ל איש אמרי אי משום קרבן
לאו מהבא נפקא ליה אלא מהתם *לעולה
פרט לנזירות דברי ר' יוסי הגלילי אימא בני
ישראל נזירין נזירות עולם ואין העובדי
כוכבים נזירין נזירות עולם יכול לא יהו
נזירין תלמוד לומר איש א"ר יוחנן מי כתיב
נזיר עולם אימא בני ישראל מדרין בניהם
בנזיר יכול לא יהו נזירין ת"ל איש האמר
רבי יוחנן *הלכה היא בנזיר אימא בני
ישראל מגלחין על נזירות אביהן ואין
העובדי כוכבים מגלחין על נזירות אביהן

יכול
דא לאו ישראל יתבט: אלא אמר רבא בשלמא בני ערבי דכתיב
[בני] ישראל. לא מניח למעוטי עובדי כוכבים לגמרי דא דכתיב בני
ישראל ממערת כללד הוא דקממעט להו כדלמערב בני ישראל
מערבין * אבל לגמרי לא מניח למעוטי להו דלא ליהו נערבין דא
הדר בהו איש דמייח את העובדי כוכבים ליהו נערבין אלם הכא
גבי נזירות יכאך קל למימר דליהו בכלל מיר כלל דהייז אמרת בני
ישראל נזירין ומביאין קרבן ואין העובדי כוכבים נזירין ומביאין קרבן
דהאי דכתיב בנזיר בני ישראל * קא ממעט להו מקרבן ומשום מיעוט
דקרבן לא אינערבין למיכא בני ישראל דמהתם נפקא שאין נזירין
ומביאין קרבן דלמערבין במסכת מנחות בפרק ח' מנחות קמלית דף
(ג:) איש איש מביא קרבן כ' אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם וכלל
דנדרים דהייז וכלל נדריהם נפקא לרבות עולה ושלמים ועופות ויין
ולבנה א"כ מה מ"ל לעולה * דכתיב * אשר יקריבו לה' לעולה פרט
לנזירות דאין העובדי כוכבים מביאין קרבן נזירות דברי ר' יוסי הגלילי
ויין דמהתם נפקא שאין מביאין קרבן נזירות בני ישראל דהכי
למאי אלא אלא לומר קל דלא חל עלייהו נזירות כלל והאי דכתיב
בהו איש איש דכתיב אשה לזכר כח נמי איש שלם לזכר:
ואימא. דהאי דכתיב בני ישראל בני נזירות משום דקאמי לאשמועי'
דממעט להו לעובדי כוכבים מנזירות עולם ומיחיה בנזירות סהם קאי
כלל קרבן דמכתיב בהו איש: מי כתיב נזיר עולם. נקרא
דקאמרת בני ישראל נזירין נזירות עולם אלם לאו העובדי כוכבים
הוא לא גמרי נזירות עולם אלא מאשגלם כדלמערבין לעיל בפירקא
קמא (דף ד:): והאמר רבי יוחנן. בפירקין דלעיל (דף כח:): הלכה
היא

לא עובד כוכבים שאין לו טומאה. שאם נגע במת אינו טמא: דלמא
כרת הוא דלא מתיב. כי נכנס במקדש: אבל אישטריא אישטריא.
נגע במת כדי לעולם אלם וכלים והואיל אינו מיעוטא מאלת אמה
אומר שמהא נזירות חלה עליו: כל שיש לו טהרה. (א) כהןה ונכרתה
מקוה יש לו טומאה ועובד כוכבים
שאין לו טהרה אין מקבל טומאה והא
דלמערבין במס' יצמות כפ' הערל דף
פא: על מקבל האשה כגון על ישראל
שלם ניעול * ששמו אחיו מחמת מילה
אלם על עובד כוכבים לא ויין שאין
מקבל האשה לפיכך אין לו טומאה:
ודלמא טהרה הוא דלא מתיב. ליה. שאם
קיבל טומאה אפילו שחזה לא טהרה
מטומאתו ופוסל את הקדשים בנגעו
(ו) הא טומאה היא ליה ששם נגע במת
שהוא טמא וטמא אלם וכלים: אמר
קרא [איש אשר] *טמא ולא יתחמא.
איתקא טומאה לטהרה דמרווייהו
טומאה וטהרה קמישמועו כח נדר
והכי משמע דמי שאין לו טהרה אין
לו טומאה ועובד כוכבים הויה ליה
אפשר לו טהרה אין לו טומאה: רב
אחא בר יעקב אמר שאני הכא. גבי
נזירות טמא מלי אימעיטו להו עובדי
כוכבים מנזירות כתיב הכא ללבו
וללבו לא יטמא (ו) והם כתיב והתחללתי
אותם לבנים אחריכם לרשעא אחזה
כל מי שיש לו נחלה להוריש לבניו את
עבדו דבר קל כהכח גבי מיר שיש
לו אב ואם דכתיב ללבו וללבו לא
להם טומאה והני עובדי כוכבים הויה
לם להם נחלה כדי להוריש עבדו לבניו
כדכתיב (ו) וגם מני העובדים הגרים
עמכם מהם תקנו למערבין במס' [גיטין]
(דף נח:): אתם קונים מהם ולא הם
קונים מהם ולא הם קונים זה את זה לא
היו להם טומאה וכל שאין לו טומאה אין
לו תורת נזירות: אי הכי עבדים נמי.
לא ליהו כמורת מיר לפי שאין כמורת
נחלה להוריש לבניהם דכל מה שקנה
עבד קנה רבו ולא הן קונים זה את זה
דא לאו ישראל יתבט: אלא אמר רבא בשלמא בני ערבי דכתיב

[בני] ישראל. לא מניח למעוטי עובדי כוכבים לגמרי דא דכתיב בני
ישראל ממערת כללד הוא דקממעט להו כדלמערב בני ישראל
מערבין * אבל לגמרי לא מניח למעוטי להו דלא ליהו נערבין דא
הדר בהו איש דמייח את העובדי כוכבים ליהו נערבין אלם הכא
גבי נזירות יכאך קל למימר דליהו בכלל מיר כלל דהייז אמרת בני
ישראל נזירין ומביאין קרבן ואין העובדי כוכבים נזירין ומביאין קרבן
דהאי דכתיב בנזיר בני ישראל * קא ממעט להו מקרבן ומשום מיעוט
דקרבן לא אינערבין למיכא בני ישראל דמהתם נפקא שאין נזירין
ומביאין קרבן דלמערבין במסכת מנחות בפרק ח' מנחות קמלית דף
(ג:) איש איש מביא קרבן כ' אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם וכלל
דנדרים דהייז וכלל נדריהם נפקא לרבות עולה ושלמים ועופות ויין
ולבנה א"כ מה מ"ל לעולה * דכתיב * אשר יקריבו לה' לעולה פרט
לנזירות דאין העובדי כוכבים מביאין קרבן נזירות דברי ר' יוסי הגלילי
ויין דמהתם נפקא שאין מביאין קרבן נזירות בני ישראל דהכי
למאי אלא אלא לומר קל דלא חל עלייהו נזירות כלל והאי דכתיב
בהו איש איש דכתיב אשה לזכר כח נמי איש שלם לזכר:
ואימא. דהאי דכתיב בני ישראל בני נזירות משום דקאמי לאשמועי'
דממעט להו לעובדי כוכבים מנזירות עולם ומיחיה בנזירות סהם קאי
כלל קרבן דמכתיב בהו איש: מי כתיב נזיר עולם. נקרא
דקאמרת בני ישראל נזירין נזירות עולם אלם לאו העובדי כוכבים
הוא לא גמרי נזירות עולם אלא מאשגלם כדלמערבין לעיל בפירקא
קמא (דף ד:): והאמר רבי יוחנן. בפירקין דלעיל (דף כח:): הלכה
היא

הנחמא
דבני ישראל למעוטי עובדי כוכבים דאין מערבין דסבדא * הוא להשוותם מקרא דנזירין נדבות כשראל לכל מה שזכר: * איש כי יפלה
מנעול ליה לאחיו מושלם סמוך לאיש: הנהיגא א"כ. דבסבדא נדה (דף טז:): דלמריה אלם מנול דלמא דרבנן מלי איכא למימר
לאחיו מושלם סמוך לאיש דעובד כוכבים ודבר תימה הוא דבסבדא נדה (דף טז:): דלמריה אלם מנול דלמא דרבנן מלי איכא למימר
הי בכלל כל יתל דאיש דעובד כוכבים ודבר תימה הוא דבסבדא נדה (דף טז:): דלמריה אלם מנול דלמא דרבנן מלי איכא למימר
דופן (דף טז:): וסממטין מושלם סמוך לאיש דשראל אלם עובד כוכבים שאני ראוי לכלל כל יתל לא שייך למעוטי:

הנחמא

(נזיר) ולקוימו דבראן דאיש אבל בני נזיר ליכא לקוימו תרווייהו כדפריש אויל הלכך מיעוטא דרשעין ומאיש לא מציא לרובי מירי ושמא אתא לירשעא אחריא: לעולה פרט לניי במנחות פירק מנחות דרשעין איש
יש אשר יקריב קרבן לרבות העובדי כוכבים שדורשין נזירות כשראל לכל נדרים ולכל נדרים לרבות עולה ושלמים ועופות ויין ולבנה א"כ מה מ"ל לעולה פרט לניי בני נזיר שאין העובדי
כוכבים מביאין קרבן נזירות דברי ר' יוסי הגלילי: מירי נזיר עולם כתיב. דקרא בכל נזיר איש: האמר ר' יוחנן הלכה היא בנזיר ולא מסבדא לאוקמי מיעוטא
דקרא בדבר שהוא הלכה למשה מסיני: בני ישראל מגלחין על נזירות אביהם אם הפריש אביו מעות לנזירותו וסת דבן גמול על אותן הפעוה:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones